

Ferge Zsigmond*

A MŰVEK NYILVÁNOSSÁGHOZ KÖZVETÍTÉSÉNEK ÚJABB KÉRDÉSE AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG VG BILD-KUNST KONTRA STIFTUNG PREUSSISCHER KULTURBESITZ-ÜGYBEN HOZOTT ÍTÉLETE¹ KAPCSÁN

I. BEVEZETÉS

I.1. Jelen ügy kapcsán az Európai Bíróság jogértelmező, jogfejlesztő tevékenységéről

A jogértelmezés – mint az közismert – az Európai Bíróság (a továbbiakban: EUB) tevékenysége során akkor kerül előtérbe, ha a jogi norma tartalmát a megváltozott élethelyzetekhez kell alakítani, mert a norma rendelkezik olyan normatív értelemmel, amelyet az eset kapcsán fel lehet tárni. Az értelmezés nem tisztán a jogi körülmények mérlegelésén alapul, nem mindig szakítható el a ténybeli körülményektől.²

Az általánosan elfogadott vélemény szerint a jogfejlesztés EUB-re való kényszerítése annak tudható be, hogy a testület „csontvázszabályokat” kénytelen alkalmazni konkrét szituációkban, és így belátása szerint sokféle és -fajta olyan döntést hozhat, amely igazolhatóan egyezik az Európai Uniót létrehozó szerződés alapvető céljával.³

Az EUB alapvetően esetjogi módszerekkel dolgozik, de ítéleteinek nincs precedenstermszete, bár azok fontosabb tételeit általában követi.

Az internet és a szerzői jog kapcsolata számtalan olyan jogi kérdést vetett már fel, amelyek egy részét a meglévő normák alapján nem lehet megbízhatóan megválaszolni, mivel korábbi megalkotásukkor alkotóik még a különböző élethelyzetek szerteágazó voltára és villámgyors változásaira eleve nem lehettek tekintettel. Így esetenként, kifejezett jogi szabályozás híján, csak az EUB esetjogi jogértelmezése lehetett meghatározó. Ez a körülmény azonban, mivel az EUB-t korábbi ítéletei nem kötik, elsősorban a bíróságok, de az eljáró hatóságok munkájában is komoly bizonytalanságot eredményezhet.

* Ügyvéd, külkereskedelmi szakjogász.

¹ 2021. március 9-i VG Bild-Kunst és a Stiftung Preußischer Kulturbesitz C-392/19. sz. ügy, ítélet ECLI:EU:C:2021:181 (a továbbiakban: ítélet).

² *Maczonkai Mihály*: A pragmatikus jogértelmezés és az Európai Bíróság gyakorlata. PhD-értekezés. Pécs, 2004, p. 4.

³ *Kecskés László*: EU jog és jogharmonizáció. Az Európai Bíróság jogfejlesztő szerepe. HVG-ORAC, 2020, p. 494.

I.2. A ítéletnél maradva

Jelen ügyben a németországi szövetségi bíróság, a Bundesgerichtshof a 2001/29/EK irányelv⁴ értelmezésére irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett elő az EUB-hez.

Az ügy tárgyát a VG Bild-Kunst, egy Németországban a vizuális művészetek területén működő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet és a Stiftung Preußischer Kulturbesitz (a továbbiakban: SPK), kulturális örökséggel foglalkozó német alapítvány közötti jogvita képezte, amely azzal kezdődött, hogy a VG Bild-Kunst megtagadta a műveket bemutató katalógusának felhasználására vonatkozó felhasználási szerződésnek az SPK-val való megkötését arra az esetre, ha abba nem foglalják bele az utóbbit a felhasználási engedély jogosultjaként arra kötelező rendelkezést, hogy a szerződés tárgyát képező, védelem alatt álló művek és teljesítmények felhasználása során az e művek vagy teljesítmények harmadik személyek általi áthivatkozásával (framing) szemben hatásos műszaki intézkedéseket tegyen.

A főtanácsnoki indítványban megfogalmazott – az EUB által is osztott – közelítés szerint: „A framing olyan technika, amely lehetővé teszi a képernyő több részre osztását: e részek mindegyike önállóan megjeleníthet egy eltérő oldalt vagy forrást. Így a képernyő egy részén meg lehet jeleníteni az eredeti internetes oldalt, a másik részén pedig egy másik lapról származó oldalt vagy egyéb forrást. Ezt a másik oldalt nem reprodukálják az azt tartalmazó lap szerverén, hanem mélylink révén közvetlenül tekintik meg. E link céloldalának URL-címét gyakran leplezik, így a felhasználónak olyan benyomása lehet, hogy egyetlen internetes oldalt tekint meg, miközben valójában két (vagy több) oldalról van szó”⁵

Az EUB korábbi ítélkezési gyakorlatában a szerzői jogi védelem alatt álló teljesítményekre mutató hiperlinkek – amelyeket e jogok jogosultjának engedélyével az interneten szabadon hozzáférhetővé tettek – nem minősültek a jogosult engedélyét igénylő cselekménynek, újabb ítélkezési gyakorlata azonban ezen korábbi vívmányok eltérő értékelését mutatja.

A 2001/29/EK irányelv célja, hogy a szerzői és szomszédos jogokról szóló jogszabályt a műszaki fejlődéshez, különösen az információs társadalomhoz igazítsa a szellemi tulajdon magas szintű védelme mellett.

Az EUB a VG Bild-Kunst-ügyet megelőzően már több ízben is értelmezte a tárgyban szereplő, az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, ezen irányelv „A művek nyilvánosságához közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” cím 3. cikkének (1) bekezdését.⁶

⁴ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv).

⁵ Maciej Szpunar főtanácsnok VG Bild-Kunst kontra Stiftung Preußischer Kulturbesitz C-392/19. sz. ügyben tett indítványa (a továbbiakban: indítvány) 11. pont.

⁶ A továbbiakban: irányelvi rendelkezés.

Az irányelv e rendelkezése szerint: „a tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékessé vagy vezeték nélküli nyilvánosságához közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg”.

Jelen ügyben a szerzői jog jogosultja műveihez az engedélyeseitől eltérő internetes honlapokról történő hozzáférés korlátozása érdekében a felhasználási engedély megadását az áthivatkozással szembeni korlátozó intézkedések alkalmazásától kívánta függővé tenni.

Az EUB az előterjesztő bíróság kérdésének megválaszolásához, a hiperlinkekre vonatkozó külön szerzői jogi szabályozás híján, az irányelvi előírásokon túl elsősorban saját jogértelmezését tudta számításba venni. E tárgykörrel már több ítéletében is foglalkozott.⁷ A jelen ügy alkalmat adott korábbi ítélezési gyakorlatának felülvizsgálatára és kiegészítésére, a változó körülményeket figyelembe vevő aktuális fejlődés érvényesítésére.

II. AZ EUB KORÁBBI ÍTÉLKEZÉSI GYAKORLATÁNAK JELLEMZŐI

Az EUB már korábban, a Svensson és társai-ügyben rögzítette, hogy ha egy adott műre vonatkozó szerzői jog jogosultján kívül más személy olyan, a műre mutató linket szolgáltat weboldalán, amelyre rá lehet kattintani, nem valósul meg az irányelv rendelkezése szerinti nyilvánosságához közvetítés.⁸

A nyilvánosságához közvetítés fogalma két együttes elemet ötvöz, a mű „közvetítésének cselekményét” és a mű „nyilvánosságához” közvetítését. Egy internetes oldalon olyan védett művekre mutató kattintható linkek szolgáltatása, melyeket más internetes oldalon mindenféle korlátozás nélkül közzétettek, az ezen oldal ügyfeleinek e művekhez közvetlen hozzáférést kínál, és az irányelvi rendelkezés értelmében „hozzáférhetővé tételnek”, vagyis „közvetítésnek” minősül. Az a követelmény, amely szerint az érintett nyilvánosságnak/közönségnek újnak kell lennie, csak másodlagos közvetítés esetén alkalmazható. Az új nyilvánosságot/közönséget a szerzői jog jogosultjai az eredeti közvetítés engedélyezésekor nem vették figyelembe.

Az EUB ítéleti következtetése szerint ahhoz, hogy egy olyan hiperlinket helyezzenek el egy honlapon, amely egy, az interneten már szabadon hozzáférhető, szerzői jogi védelem alatt álló műre mutat, nem szükséges az e művön fennálló szerzői jogok jogosultjának engedélye.

⁷ 2014. február 13-i Svensson és társai-ítélet, C-466/12, EU:C:2014: 76; 2014. október 21-i BestWater International végzés, C-348/13 EU:C:2014:2315; 2016. szeptember 8-i GS Media-ítélet, C-160/15, EU:C:2016:644; 2016. november 16-i Soulier és Doke-ítélet, C-301/15, EU:C:2016:878; 2017. április 26-i Stichting Brein (Filmspeler)-ítélet; 2017. június 14-i Stichting Brein (Pirate Bay)-ítélet; 2018. augusztus 7-i Renckhoff-ítélet, C-161/17, EU:C:2018:634.

⁸ Svensson és társai-ítélet 32. pont.

E gondolatmenetet erősítette meg a *Best Water*-ügyben hozott végzésében azzal, hogy valamely védelem alatt álló mű „framing” eljárást alkalmazó hivatkozás útján valamely más honlapba történő beágyazása nem minősül „nyilvánossághoz közvetítésnek”, mivel a művet nem közvetítik új közönség számára, és a közvetítés nem az eredeti közvetítéstől eltérő specifikus technikai módon valósul meg.

Ezen ügyekben az EUB nem tért ki arra, hogy kihat-e a nyilvánossághoz közvetítés megállapításának hiányára az a tény, hogy a szerzői jogok jogosultja engedélyt adott a hiperlink által mutató weboldalon történő hozzáférhetővé tételhez.

Ezt követő *GS Media-ítéletében* pontosította, hogy a *Svensson*-ügyben tett, a szerzői jogok jogosultjának engedélyére vonatkozó megállapítása csak akkor alkalmazandó, ha a mű eredeti közvetítésére a szerzői jogi jogosult engedélyével került sor. Ennek megállapításához azt kellett eldönteni, hogy e linkeket olyan személy helyezte-e el hasznoszerzési cél nélkül, aki nem tudott vagy nem tudhatott e műveknek a másik internetes oldalon történt közzétételének jogellenes voltáról, vagy ellenkezőleg, e linkeket hasznoszerzési célból helyezték el, amely esetben azt kell vélelmezni, hogy erről e személynek tudomása volt.

Mivel a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel, ezért amikor egy másik internetes oldalra mutató hiperlink elhelyezésére kerül sor olyan személy által, aki ezt nem hasznoszerzési célból teszi, figyelembe kell venni, hogy e személy nem tudja és nem is tudhatja, hogy a szóban forgó művet korábban az interneten a szerzői jogok jogosultjának engedélye nélkül már közzétették. Az ilyen személy általában nincs tisztában azzal, hogy cselekményével ügyfelei számára hozzáférést ad az interneten jogellenesen közzétett valamely műhöz. Ellenben amikor megállapításra kerül, hogy e személy tudta vagy tudnia kellett, hogy az általa elhelyezett hiperlink az interneten jogellenesen közzétett műhöz nyújt hozzáférést, e link elhelyezése „nyilvánossághoz közvetítés” képez.⁹ Ugyanez a helyzet olyan esetben, amikor e link lehetővé teszi a felhasználó számára azoknak a műszaki intézkedéseknek a megkerülését, amelyeket az az oldal léptetett életbe, ahol a védett mű található, annak érdekében, hogy a hozzáférés lehetőségét kizárólag az előfizetői részére korlátozva biztosítsa.

Az EUB szerint amikor a hiperlinkeket hasznoszerzési célból helyezik el, az azt elhelyező személytől elvárható, hogy elvégezze a szükséges ellenőrzéseket annak érdekében, hogy meggyőződjön arról, hogy a mű nem jogellenesen lett-e közzétéve azon az internetes oldalon, amelyre ezek a hiperlinkek vezetnek, és ily módon vélelmezhető, hogy ez az elhelyezés teljesen tudatosan történt, az említett mű jellegénél és annak interneten való közzétételét illetően a szerzői jogi jogosult esetleges engedélyének hiányánál fogva. Ezzel a kizárólagos szerzői jog hatálya alá tartozó cselekmények terjedelmének meghatározásába az ügy ismertetét – mint szubjektív feltételt – vezette be.

⁹ GS Media-ítélet 47. pont.

A Svensson-ügyben hozott ítéletében úgy tekintette, hogy az interneten hozzáférhető, védett műre mutató hiperlink a mű nyilvánosságához közvetítésének minősül, mivel egy másik honlapon található műhöz „közvetlen hozzáférést” biztosít.¹⁰ Azonban az interneten szabadon hozzáférhető műre mutató hiperlink nem minősül nyilvánosságához közvetítésnek, és csak akkor alkalmazható, ha a művet a szerzői jogi jogosult engedélyével tették a nyilvánosság számára hozzáférhetővé.

Az új közönség megfogalmazása szerint ahhoz, hogy az irányelvi rendelkezés szerinti „nyilvánosságához közvetítésnek” minősüljön – és így a jogosult kizárólagos joga alá tartozzon – a védett műnek az eredeti közvetítéssel azonos műszaki eszközzel történő másodlagos nyilvánosságához közvetítésének olyan új közönséget kell megcéloznia, amelyet a szerzői jogi jogosult az eredeti közvetítés során még nem vett figyelembe.

Ugyanakkor, új közönség hiányában, az e rendelkezés értelmében vett „nyilvánosság-hoz” közvetítésről nem lehet beszélni abban az esetben, ha azokat a műveket, amelyekhez e hiperlinkek segítségével lehet hozzáférni, korábban a jogosult engedélyével valamely másik internetes oldalon már szabadon hozzáférhetővé tették. A link – lehetővé téve az „egy kattintással” történő másik honlaphoz való hozzáférést – ezt az eljárást csak automatikussá teszi. A hiperlink közvetítési cselekménynek minősül, mivel egy másik honlapon található műhöz „közvetlen hozzáférést” biztosít.

A GS Media-ügyben hozott ítéletével az EUB lehetővé tette annak eldöntését, hogy az irányelvi rendelkezés értelmében vett nyilvánosságához közvetítés hiányának megállapításához szükséges-e a szerzői jogok jogosultjának a védett mű más weboldalon való nyilvánosságra hozatalához – az „eredeti” közvetítéshez – adott hozzájárulása.

Az EUB a VG Bild-Kunst-ügyet megelőző Filmspeler- és „The Pirate Bay”-ügyben hozott két ítéletében a „nyilvánosságához közvetítés” irányelvi fogalmának határait vizsgálta.

A Stichting Brein kontra Jack Frederik Wullems (Filmspeler)-ügynek a GS Media-ítélettől való alapvető különbsége az volt, hogy ebben az ügyben nem saját weboldalon helyeztek el hiperlinkeket, hanem médialejátszóra telepített hiperlinkeket tartalmazó kiegészítőket alkalmaztak.

Az EUB megállapításai szerint, az olyan „nyilvánosságához közvetítés”, amely kiterjed az olyan multimédia-lejátszó értékesítésére is – amelyre előzetesen olyan, az interneten is elérhető kiegészítő modulokat telepítettek, amelyek a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető olyan weboldalakra mutató hiperlinkeket tartalmaznak – amelyeken szerzői jogi védelem alatt álló műveket tesznek hozzáférhetővé e jog jogosultjainak engedélye nélkül, az irányelvi rendelkezésekben foglalt feltételeknek nem tesz eleget.

A Stichting Brein kontra Ziggo BV- és -XS4ALL Internet BV („The Pirate Bay”)-ügy problémaköre egy peer-to-peer hálózat keretében megvalósított eredeti közvetítésre vonatkozott.

¹⁰ Svensson és társai-ítélet 18. pont.

Az EUB ítéletében foglaltak szerint, a „nyilvánosság-hoz közvetítés” fogalma kiterjed az olyan megosztó platform interneten történő rendelkezésre bocsátására és üzemeltetésére, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy peer-to-peer hálózat keretében megosszák.

A „közvetítés” fennállásához elegendő, ha a művet úgy bocsátják a nyilvánosság rendelkezésére, hogy annak tagjai ahhoz az általuk egyénileg megválasztott helyről és időpontban hozzá tudjanak férni anélkül, hogy meghatározó lenne az, hogy éltek-e vagy sem e lehetőséggel.

Mindkét esetben a művek valódi nyilvánosság számára hozzáférhetővé tételére egy korábbi szakaszban került sor. Az, hogy az üzemeltetők a művek rendelkezésre bocsátásában megkerülhetetlen szereppel bírnak, a közvetítési cselekmény fennállásának megállapítása szempontjából nem meghatározó. Ez a megközelítés azonban a felelősség mérséklését is jelentheti.

A szerzői jogi jogosult által, hogy engedélyezi művének a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhető honlapon való közzétételét, az e honlaphoz esetlegesen hozzáférő közönség egészét veszi figyelembe, ideértve a hiperlinkek segítségével történő hozzáférést is. Így ezek a linkek – mivel közvetlen hozzáférést biztosítanak a műhöz – főszabály szerint a szerzői jogi jogosult eredeti hozzáférhetővé tétele során adott engedélye alá tartoznak, és nem igényelnek további engedélyt.

Az EUB ítélezési gyakorlata ezen ügyekben azon a tényen alapult, hogy az érintett művekhez az eredeti internetes honlapon való hozzáférést semmilyen intézkedés nem korlátozta. Ennek hiányában a jogosult azzal, hogy művét a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhetővé tette, vagy az ilyen hozzáférhetővé tételt engedélyezte, kezdettől fogva az összes internethasználót mint nyilvánosságot célozta meg. Amikor egy szerző előzetesen hozzájárult vagy jogfenntartó nyilatkozat nélkül engedélyezte cikkeinek valamely kiadó honlapján történő közzétételét, az úgy volt tekinthető, mintha e szerző az említett művek nyilvánosság-hoz közvetítését az internethasználók összessége számára engedélyezte volna.

Az EUB Soulier és Doko- és a Renckhof-ügyben hozott ítéleteit már árnyaltabb értelmezés jellemzi. Megítélése szerint a szerzők számára az irányelv e rendelkezése által biztosított jogok megelőző jellegűek abban az értelemben, hogy minden többszöröségi vagy nyilvánosság-hoz közvetítési cselekmény a szerző előzetes hozzájárulását követeli meg.

Ebből következően az irányelv 5. cikkében kimerítő jelleggel felsorolt kivételek és korlátozások fenntartása mellett a művek harmadik személyek általi ilyen előzetes hozzájárulás nélküli minden felhasználását olyannak kell tekinteni, amely az e művekhez fűződő szerzői jogokat sérti.¹¹

¹¹ 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien-ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 24. és 25. pont.

Az EUB Renckhof-ítéletében foglaltak szerint a nyilvánossághoz közvetítés fogalma kiterjed a korábban valamely internetes oldalon a szerzői jogi jogosult engedélyével, a letöltést megakadályozó korlátozó intézkedés nélkül közzétett valamely fényképnek egy másik internetes oldalon való online elérhetővé tételére. A szerzői jogi védelem alatt álló valamely műnek egy olyan internetes oldalon való online elérhetővé tételét, amely eltér attól az internetes oldaltól, amelyen e művet eredetileg a szerzői jog jogosultjának engedélyével a nyilvánossághoz közvetítették, e mű új közönség számára történő hozzáférhetővé tételének kell minősíteni. Ezen objektív megállapításokra nincs kihatással az a tény, hogy a szerzői jog jogosultja nem korlátozta a fénykép internethasználók általi felhasználásának lehetőségét. Már korábban emlékeztetett arra, hogy az irányelvi rendelkezésben említett jog élvezete és gyakorlása nem köthető semmiféle alakszerűséghez.

További megállapítása szerint korlátozni kell az új közönség feltételének hatályát, módosítva ezzel azon közönség meghatározását, amelyet a szerzői jogok jogosultja a mű eredeti hozzáférhetővé tételkor feltételezetten figyelembe vett. Megítélése szerint e közönség kizárólag azon honlap felhasználóiból áll, amelyen ezen eredeti hozzáférhetővé tételre került sor, nem pedig azon lap felhasználóiból, amelyen az említett jogosult engedélye nélkül tették online elérhetővé a művet, illetve más felhasználókból.¹² Az a jogi fikció, amely szerint valamely védelem alatt álló műnek az interneten a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhetővé tétele az internet – tényleges és potenciális – felhasználóját célozza, a hiperlinkek összefüggésében nem fogadható el.

Az EUB fenti ítéleteiben az új, megváltozott élethelyzeteket tükröző, a szerzői jog jogosultjainak jogait fokozatosan előtérbe helyező, követő jogértelmezés állapítható meg.

III. A VG BILD-KUNST-ÜGY TÉNYÁLLÁSA¹³

A Verwertungsgesellschaft Bild-Kunst (a továbbiakban: VG Bild-Kunst) Németországban a művészetek területén működő szerzői jogi közös jogkezelő szervezet. A Stiftung Preußischer Kulturbesitz (a továbbiakban: SPK) német jog szerinti alapítvány a felperes.¹⁴

Az SPK a Deutsche Digitale Bibliothek (DDB) üzemeltetője, amely egy a német kulturális és tudományos intézményeket hálózatba szervező kulturális és tudományos digitális könyv-

¹² Indítvány 70. pont.

¹³ Ítélet 9–18. pont.

¹⁴ A német jog szerint a közös jogkezelő szervezetek – azon jogok vonatkozásában, amelyek kezelését rájuk bízták – kötelesek észszerű feltételek mellett felhasználási engedélyt adni minden olyan személynek, aki azt kéri. A német ítélkezési gyakorlat szerint azonban a közös jogkezelő szervezetek kivételesen megtagadhatják az engedély megadását, feltéve hogy e megtagadás nem minősül monopolhelyzettel való visszaélésnek, és feltéve hogy az engedély iránti kérelemmel szemben elsőbbséget élvező jogos érdekekre hivatkozhatnak. A 2016. május 24-i a szerzői és szomszédos jogok közös jogkezelő szervezetek útján történő kezeléséről szóló törvény, a Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten durch Verwertungsgesellschaften (VGG) 34. §-a, (1) bekezdés, első mondat.

tár. Honlapja a részt vevő intézmények webportáljain tárolt digitalizált tartalmakra mutató linkeket tartalmaz. Az ügy megállapításai szerint, a DDB csak miniatűröket, a képeknek az eredeti méretüknél kisebb méretű változatait tárolta. Amennyiben a felhasználó a keresési eredmények valamelyikére kattintott, az adott tárgynak a DBB honlapján található oldalára irányították át, amely az illusztráció nagyított változatát (440 × 330 pixel) tartalmazta. Ezen illusztrációra kattintva vagy a „nagyítófunkciót” használva a miniatűr nagyított, legfeljebb 800 × 600 pixel felbontású változata jelent meg egy lightboxban. A „Tárgy megjelenítése az eredeti lapon” gomb az intézmény honlapjára mutató közvetlen linket tartalmazott. A DDB a műveket az e műveken fennálló szerzői jogok jogosultjainak engedélyével használta.

A VG Bild-Kunst a katalógusában található művek miniatűr formájában történő felhasználására vonatkozó felhasználási szerződés megkötését az SPK-val egy olyan rendelkezés beillesztésétől tette függővé, amely szerint az engedélyes kötelezettséget vállal arra, hogy a szerződésben szereplő művek és védelem alatt álló teljesítmények felhasználása során azokat hatáson műszaki intézkedésekkel védi a DBB honlapján megjelenített művek és védelem alatt álló teljesítmények miniatűrjeit érintő, harmadik személyek által végzett framinggel szemben. Az SPK, mivel e szerződéses feltételt a szerzői jogi szabályozásra tekintettel nem tartotta megfelelőnek, keresetet indított németországi regionális bíróság, a Landgericht előtt annak megállapítása céljából, hogy a VG Bild-Kunst a szóban forgó engedélyt anélkül köteles számára megadni, hogy ez az engedély e műszaki intézkedések végrehajtásától függött volna.

E keresetet a regionális bíróság eredetileg elutasító ítéletét az SPK fellebbezése folytán a németországi regionális felsőbbbíróság, a Kammergericht hatályon kívül helyezte. A VG Bild-Kunst felülvizsgálati kérelmében az SPK keresetének elutasítását kérte.

A németországi szövetségi legfelsőbb bíróság, a Bundesgerichtshof kérelmében egyrészt kiemelte, hogy a VGG¹⁵ 34. § (1) bekezdése első mondatának értelmében azon jogok vonatkozásában, amelyek kezelését rájuk bízták, a közös jogkezelő szervezetek kötelesek észszerű feltételek mellett felhasználási engedélyt adni minden olyan személynek, aki azt kéri.

Másrészt jelezte, hogy a jelen ügyben alkalmazandó ítélkezési gyakorlata szerint elfogadott, hogy a közös jogkezelő szervezetek kivételesen eltérhetnek kötelezettségüktől, és megtagadhatják az engedély megadását, feltéve hogy e megtagadás nem minősül monopolhelyzettel való visszaélésnek, és feltéve hogy az engedély iránti kérelemmel szemben elsőbbséget élvező jogos érdekekre hivatkozhatnak. E tekintetben a VGG céljára figyelemmel az objektív módon igazolt kivétel fennállásának megállapításához mérlegelni kell az érdekeltek érdekeit, valamint a közös jogkezelő szervezetek ezen elvi kötelezettsége mögött meghúzódó célt.

¹⁵ A 2014/26 irányelv 16. cikkének (1) és (2) bekezdését átültető 2016. május 24-i német szerzői és szomszédos jogok közös jogkezelő szervezetek útján történő kezeléséről szóló törvény, a Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten durch Verwertungsgesellschaften – Verwertungsgesellschaftengesetz (VGG).

A felülvizsgálati kérelem kimenetele attól függött, hogy a harmadik személy honlapján a jogosult hozzájárulásával hozzáférhető framing útján történő beágyazás a mű 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésének minősül-e, amennyiben az a jogosult által a framinggel szemben alkalmazott vagy részéről az engedélyes számára előírt védelmi intézkedéseket megkerüli. Ha ez lenne a helyzet, az érintené a VG Bild-Kunst tagjainak jogait, és az megalapozottan kérhetné a framinggel szembeni műszaki intézkedések végrehajtására vonatkozó kötelezettség beiktatását az SPK-val kötött felhasználási szerződésbe, vagyis a felülvizsgálati kérelem sikere a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésétől függött.

A szövetségi legfelsőbb bíróságnak – mivel olyan értelmezési bizonytalanságok merültek fel, amelyek meghaladták hatáskörét és uniós jogszabályra vonatkoztak, kétségei támadtak az EUB internetes hiperlinkek használatára vonatkozó ítélkezési gyakorlatából fakadó válaszát illetően, ezért eljárását felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából kérdéssel kereste meg az EUB-ot.

IV. ÉRTÉKELÉS

Jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság arra várt választ, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára valamely honlapon a szerzői jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhető művek valamely harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája útján történő beágyazása, ha e beágyazás a jogosult által az áthivatkozás ellen hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével történik. Másként fogalmazva, a tárgyi ügyben kérdéses volt, hogy a védelem alatt álló művek miniatűrök formájában megjelenő digitális másolatainak harmadik felek internetes oldalain áthivatkozás útján történő megjelenítését az irányelv e rendelkezése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek kell-e tekinteni.

A kérdés kapcsán az EUB emlékeztetett arra, hogy az irányelv e rendelkezése értelmében a tagállamoknak a szerzők számára kizárólagos jogot kell biztosítaniuk műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg. A szerzőket olyan preventív jellegű jog illeti meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy a nyilvánossághoz közvetítés megtiltása érdekében művük lehetséges felhasználói és a felhasználók által esetlegesen tervezett nyilvánossághoz közvetítés közé álljanak.

IV.1. A művek méretének megváltoztatása

A jelen ügy szerzői jogi védelem alatt álló, az eredetnél kisebb méretű művek miniatűrök formájában megjelenő digitális másolataira vonatkozik.

Az eljárás során a felek között nem volt vitatott, hogy a VG Bild-Kunst katalógusába tartozó, szerzői jogi védelem alatt álló művekből származó, az SPK által tárolt miniatűröknek általa tervezett közzététele az irányelv e rendelkezése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek minősül, és ily módon ahhoz a jogosultak engedélye szükséges.

Az ügyben eljáró főtanácsnok megállapítása szerint e megfontolás attól függetlenül alkalmazandó, hogy a művet esetlegesen miniatűr (thumbnail) formájában építik be, vagy hogy a beágyazás forrása az eredeti mű miniatűrje. A méret megváltoztatása ugyanis – amennyiben a mű eredeti elemei érzékelhetők – nem játszik szerepet a nyilvánosságához közvetítés fennállásának megítélésében, de az olyan kisméretű miniatűr beágyazása, amelyen a mű eredeti elemei nem észlelhetők – például a kattintható link elhelyezkedésének jelzése érdekében – nem minősül e mű nyilvánosságához közvetítésének.¹⁶

A kép valamely internetes oldalon megjelenő mérete viszonylagos, mivel az a kép felbontásától és annak a képernyőnek a méretétől függ, amelyen azt megjelenítik. A képek azonban ritkán jelennek meg valós méretükben, mivel az újfajta fájlok miatt a számítógép szabványképernyőjének méretét gyakran meghaladják. Emiatt nehéz meghatározni, hogy mi minősül miniatűrnek, indexképnek vagy a kép „rendes” méretének. Az EUB ítéleti megállapításában ezt megerősítette.

IV.2. A nyilvánosság számára internetes honlapon hozzáférhetővé tett műnek áthivatkozás útján másik honlapba történő beágyazása

Az EUB korábbi ítéleti megállapítása szerint az irányelv e rendelkezése értelmében vett „nyilvánosságához közvetítés” fogalmát olyan tágan kell értelmezni, hogy az lefedjen minden olyan nyilvánosságához való közvetítést, amely nyilvánosság nincs jelen a közvetítés kiindulópontjával szolgáló helyszínen, és ily módon valamely műnek bármilyen ilyen jellegű vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítését, illetve továbbközvetítését, ideértve a sugárzást is.¹⁷

Ahhoz, hogy e fogalom alá tartozzanak, a védelem alatt álló műveket ténylegesen a nyilvánosság részére kell közvetíteni, és e közvetítésnek meghatározatlan számú potenciális címzett felé kell irányulnia, továbbá viszonylag jelentős számú egyént kell érintenie. Szükséges még az is, hogy a védelem alatt álló mű közvetítése az addig alkalmazottaktól eltérő, speciális technikai módon történjen, vagy pedig, ennek hiányában, hogy a közönség új

¹⁶ Indítvány 120. pont.

¹⁷ 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversbond és Groep Algemene Uitgevers-ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 49. pont.

legyen, amelyet a szerzői jog jogosultja nem vett figyelembe, amikor művének az eredeti nyilvánossághoz közvetítését engedélyezte.

Az EUB e fogalom kapcsán korábbi ítéletében a nem önálló jellegű és egymástól függő, kiegészítő kritériumot figyelembe vevő értékelés igényét hangsúlyozta. E kritériumokat, amelyek különböző konkrét helyzetekben igen változó erősséggel lehetnek jelen, egyenként és egymással kölcsönhatásban kell alkalmazni.

Jelen ügyben a szerzői jog jogosultja a felhasználási engedély megadását az áthivatkozással szembeni korlátozó intézkedések alkalmazásától kívánta függővé tenni a műveihez az engedélyeseitől eltérő internetes honlapokról történő hozzáférés korlátozása érdekében. Ilyen körülmények között nem tekinthető úgy, mint aki hozzájárult ahhoz, hogy műveit harmadik személyek szabadon nyilvánossághoz közvetíthessék. Ezzel ellentétben úgy tekinthető, mint aki kifejezte arra irányuló szándékát, hogy az e művek internetes nyilvánossághoz közvetítésére vonatkozó engedélyt feltételektől kívánja függővé tenni annak érdekében, hogy e művek nyilvánosságát kizárólag egy adott internetes honlap felhasználóira korlátozza. Következésképpen, az eredeti internetes oldalon való eredeti hozzáférhetővé tétel és az áthivatkozás technikája útján történő másodlagos hozzáférhetővé tétel egymástól eltérő nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, és mindegyikhez az érintett jogok jogosultjainak engedélye szükséges.

Sem a Svensson és társai-ítéletből, sem a BestWater International-végzésből nem vonható le az következtetés, hogy a valamely internetes oldalon olyan védett művekhez vezető hiperlinkek elhelyezése, amelyeket egy másik internetes oldalon szabadon, de a szerzői jogi jogosult engedélye nélkül hozzáférhetővé tettek, nem minősül az irányelv e rendelkezése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítésnek”. Ellenkezőleg, e határozatok az ilyen engedély fontosságát erősítik meg, mivel a szerzői jog jogosultjának a nyilvánossághoz közvetítési cselekmények mindegyikét engedélyeznie kell. Ugyanezek a megállapítások érvényesek akkor is, ha harmadik személy olyan védett műveket közvetít nyilvánossághoz, amelyek bizonyos internetes honlapokon a szerzői jog jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetők, jöllehet e jogosult olyan műszaki intézkedéseket hozott, vagy az engedélyesei esetében olyan műszaki intézkedések meghozatalát kezdeményezte, amelyek a műveihez való, más internetes oldalokról az áthivatkozás technikája útján történő hozzáférést meggátolják annak érdekében, hogy műveinek nyilvánosságát kizárólag az eredeti honlap felhasználóira korlátozzák. A jobbiztonság és az internet megfelelő működésének biztosítása érdekében a szerzői jog jogosultja hozzájárulását kizárólag a 2001/29 irányelv 6. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében vett hatáson műszaki intézkedésekkel korlátozhatja.

Ennek keretében a tagállamok megfelelő jogi védelmet biztosítanak a hatáson műszaki intézkedések olyan megkerülése ellen, amelyet olyan személy hajt végre, aki tudja, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellene, hogy cselekményének célja a műszaki intézkedés megkerülése.

Az irányelv alkalmazásában „műszaki intézkedés” minden olyan technológia, eszköz vagy alkatrész, amely rendes működése során alapvetően arra szolgál, hogy a művek és más, jogi védelem alatt álló teljesítmények tekintetében megelőzze, illetve megakadályozza a jogszabályban meghatározott szerzői jog vagy szomszédos jogok, illetve az az adatbázisok jogi védelméről szóló 96/9/EK irányelv¹⁸ III. fejezetében foglalt sui generis jog jogosultja által nem engedélyezett cselekményeket.

A műszaki intézkedés akkor minősül „hatásosnak”, ha a jogi védelem alatt álló mű vagy más teljesítmény felhasználását a jogosult valamely hozzáférés-ellenőrzési vagy védelmet nyújtó eljárással – így például kódolással, titkosítással vagy a mű vagy más teljesítmény egyéb átalakításával – vagy olyan másolatkészítést ellenőrző mechanizmus útján ellenőrzi, amely a védelem célját megvalósítja. Ezek hiányában a műveik áthivatkozás útján történő beágyazása megtiltásának vizsgálata, különösen a magánszemélyek számára, illetve ha e művek allicencia tárgyát képezték, nehéznek bizonyulhat.

Az a közönség, amelyet a szerzői jog jogosultja művének azon az internetes honlapon való nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésekor figyelembe vett, amelyen azt eredetileg közzétették, kizárólag e honlap felhasználóiból, nem pedig azon internetes honlap felhasználóiból áll, amelybe a művet utólag az említett jogosult engedélye nélkül beágyazták, illetve más internethasználókból.¹⁹ Erre figyelemmel, a szerzői jogi védelem alatt álló műnek valamely harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája útján történő beágyazása e mű új nyilvánossághoz közvetítésének minősül.

A szerzői jog célja, hogy lehetővé tegye a jogosult számára, hogy szabadon válassza meg a mű felhasználási módját, és abból jövedelemre tegyen szert, anélkül hogy e felhasználásból a szóban forgó mű későbbi, engedély nélküli felhasználása következne.

Ellentétes lenne, ha a szerzői jogi jogosultnak határozott döntést kellene hoznia arról, hogy tűri a mű más által történő jogosulatlan felhasználását, vagy lemond a mű saját általi felhasználásáról. A jogosult azonban nem képes minden esetben valamely honlapról a mű eltávolítására, mivel annak felhasználása felhasználási szerződés tárgyát képezheti. Nem állítható olyan választás elé, hogy vagy tűrje művének más általi jogosulatlan felhasználását, vagy adott esetben hasznosítási szerződés útján lemondjon annak felhasználásáról, mivel ellentétes lenne az irányelv rendelkezésével, ha megfosztanák attól a lehetőségtől, hogy művének felhasználásáért a védelem alatt álló művek minden egyes felhasználása után járó méltányos díjazás megfizetése ellenében adott felhasználási engedélyek útján méltányos díjazást követeljen.

Az áthivatkozás technikája útján történő, a szerzői jog jogosultja jogainak érvényesíthetősége nélküli ilyen megengedése – különösen a Charta 11. cikke által biztosított vélemény-

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 96/9/EK irányelve (1996. március 11.) az adatbázisok jogi védelméről.

¹⁹ Renckhoff-ítélet 35. pont.

nyilvánítás és tájékozódás szabadsága, valamint a közérdek között – a digitális környezetben fenntartandó egyensúlyt sértené.

Ha a szerzői jogok jogosultja korlátozó intézkedéseket fogadott el vagy írt elő az áthivatkozással szemben, valamely műnek harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája révén történő beágyazása e mű új nyilvánosságához közvetítésének minősül, és ehhez az érintett jogok jogosultjainak engedélye szükséges, és az áthivatkozáshoz való hozzájárulását csak hatásos műszaki intézkedésekkel korlátozhatja. Ezek hiányában művei áthivatkozás útján történő beágyazásának vizsgálata nehéznek bizonyulhat.

IV.3. Internetes honlapon egy másik honlapon szabadon hozzáférhető művekre mutató kattintható linkek nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele

Az EUB ítélkezési gyakorlata értelmében az áthivatkozás technikája nyilvánosságához közvetítésnek minősül, így a megjelenített elem ezen internetes honlap valamennyi felhasználója számára hozzáférhetővé válik. Korábbi ítélkezési gyakorlata szerint, amikor egy szerző előzetesen, explicit formában, jogfenntartó nyilatkozatok nélkül engedélyezte cikkeinek valamely kiadó honlapján történő közzétételét anélkül, hogy egyébként az e művekhez más internetes oldalokról való hozzáférést korlátozó műszaki intézkedéseket alkalmazott volna, úgy volt tekinthető, mintha e szerző az említett művek nyilvánosságához közvetítését az internethasználók összessége számára engedélyezte volna.

A szerzők magas szintű védelmének irányelvi célja szerint azokat a feltételeket, amelyek esetén egy implicit formájú hozzájárulás elfogadható, szigorúan kell meghatározni. Ennek érdekében minden szerzőt művének valamely harmadik személy általi jövőbeli felhasználásáról, és amennyiben azt óhajtja, az annak megtiltása érdekében rendelkezésére bocsátott eszközökről hatékony módon tájékoztatni kell. E jövőbeni felhasználásról való hatékony, előzetes tájékoztatás hiányában a szerző nem tud állást foglalni e felhasználásról, és ennélfogva nem tudja azt adott esetben megtiltani, aminek következtében az e tekintetben adott implicit hozzájárulásának esetleges megléte pusztán hipotetikus marad, hatékony tájékoztatását biztosító garanciák hiányában a szerzők nem tudnak az ilyen felhasználásokkal kapcsolatban ténylegesen állást foglalni.

Az irányelvi rendelkezés értelmében vett hatásos védelmi intézkedéseknek minősülnek a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára más honlapokon a szerzői jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetővé tett művek valamely internetes oldalba való oly módon történő beágyazása elleni védelmi intézkedések, hogy e művek ezen oldal megnyitásától kezdve automatikusan jelennek meg ott a felhasználó bármilyen további cselekménye nélkül.

Összességében, amennyiben a szerzői jogok jogosultja korlátozó intézkedéseket fogadott el vagy kezdeményezett az áthivatkozással (framing) szemben, valamely műnek harmadik fél internetes oldalába e technika révén történő beágyazása az e mű új nyilvánosság számára

történő hozzáférhetővé tételének minősül, amelyhez a szerzői jogok jogosultjának engedélye szükséges.

V. AZ EUB HATÁROZATA

Az Európai Bíróság VG Bild-Kunst és Stiftung Preußischer Kulturbesitz-ügyben hozott ítéletének rendelkezése szerint a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára valamely internetes honlapon a szerzői jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetővé tett műveknek valamely harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája útján történő beágyazása, ha arra az e jogosult által az áthivatkozás ellen hozott vagy kezdeményezett védelmi intézkedések megkerülésével kerül sor.

VI. ÖSSZEGZÉS

Az EUB-nek a VG Bild-Kunst és Stiftung Preußischer Kulturbesitz-ügyben a német legfelsőbb bíróság által előterjesztett kérdéseire adott válaszában a korábbi ítélkezési gyakorlatát az újabb ítéleteiben foglaltakra tekintettel a szellemi tulajdon-jogok jogosultjai érdekeinek előtérbe helyezésével értelmezte.

Míg az EUB korábbi ítélkezési gyakorlata azon alapult, hogy az érintett művekhez az eredeti internetes honlapon való hozzáférést semmilyen intézkedés nem korlátozta, addig a jelen ügyben a szerzői jog jogosultja a felhasználási engedély megadását az áthivatkozással szembeni korlátozó intézkedések alkalmazásától tehetette függővé annak érdekében, hogy műveihez az általa engedélyezettektől eltérő internetes honlapokról történő hozzáférést korlátozza.

A jelen ügyben azt kellett az EUB-nek eldöntenie, hogy a szerzői jogok jogosultja – műve hiperlinkek formájában és framing segítségével történő használatának megakadályozására szolgáló műszaki eszközök alkalmazásával – megváltoztatja-e a szerzői jogi szempont értékelését.

Hangsúlyozta, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló teljesítmények interneten történő hozzáférhetővé tétele a nyilvánossághoz közvetítés az irányelvi rendelkezésben előírt kizárólagos jogosultság körébe tartozik. Azzal ellentétben, ha az adott tagállam szélesebb körű védelmet biztosíthat a szerzői jog jogosultjai számára azáltal, hogy a nyilvánossághoz közvetítés fogalmát úgy határozza meg, hogy az szélesebb cselekményi kört fedjen le, mint amely e rendelkezésben szerepel. Az irányelvet átültető nemzeti intézkedésnek az irányelvben meghatározott célkitűzéseknek eleget kell tennie.

A 2001/29 irányelv célja a szerzői jog védelmével kapcsolatos jogi különbségek és bizonytalanságok feloldása. Tiltja e fogalom kiterjesztését, mivel annak elismerése, hogy egy

tagállam szélesebb körű védelmet biztosíthat a szerzői jog jogosultjai számára azáltal, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmába az irányelvi rendelkezésben meghatározottakon kívüli más cselekményi kört is beleért, jogi különbségeket keletkeztetne, és ezáltal harmadik felek számára jogbizonytalanságot szülne.

A tényállás szerinti helyzetben a szerzői jog jogosultja nem tekinthető úgy, mint aki hozzájárult ahhoz, hogy műveit harmadik személyek szabadon a nyilvánossághoz közvetíthessék. Olyan műszaki intézkedések elfogadásával vagy kezdeményezésével, amelyek korlátozzák a műveihez az attól eltérő honlapokról való hozzáférést, azt a szándékát fejezte ki, hogy az e művek internetes nyilvánosságához való közvetítésére vonatkozó engedélyét feltételektől kívánja függővé tenni annak érdekében, hogy művei nyilvánosságát kizárólag egy adott internetes honlap felhasználóira korlátozza.

Így, amennyiben az áthivatkozással szemben korlátozó intézkedéseket hozott, vagy engedélyesei számára korlátozó intézkedések meghozatalát kezdeményezte, az eredeti internetes oldalon való eredeti hozzáférhetővé tétel és az áthivatkozás technikája útján történő másodlagos hozzáférhetővé tétel egymástól eltérő nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, így mindegyikhez az érintett jogok jogosultjainak engedélye szükséges. Ennek hiányában sérül a jogosult művei nyilvánosságához közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására vonatkozó kizárólagos joga. A szerzői jogok jogosultja az áthivatkozáshoz való hozzájárulását csak hatásos műszaki intézkedésekkel korlátozhatja. Ilyen intézkedések hiányában megnehezül annak vizsgálata, hogy műveinek áthivatkozás útján történő beágyazását kívánta-e tiltani.

Az EUB jelen ügyben hozott döntése szerint a tényállás adta körülmények között a szerzői jogi védelem alatt álló, a nyilvánosság számára valamely internetes honlapon a szerzői jogok jogosultjának engedélyével szabadon hozzáférhetővé tett műnek valamely harmadik fél internetes oldalába az áthivatkozás technikája útján történő beágyazása „e mű új nyilvánosságához közvetítésének” minősül. Ítéletében a tagállamok azon kötelezettségére helyezte a hangsúlyt, hogy azok biztosítsák a szellemi tulajdon-jogok jogosultjai számára az e jogok megsértéséből eredő károk megtérítésének tényleges lehetőségeit.

A jelen előzetes döntéshozatal a felek számára a kérdést előterjesztő német legfelsőbb bíróság előtt folyamatban lévő eljárásnak csak egy szakaszát képezte. Mivel az ítélethozatal tekintetében az EUB-nek a kérelemre adott válasza az eljárásban vitatott kérdéssel kapcsolatban meghatározó jelentőséggel bír, a német bíróságok feladata ezen értelmezés tükrében a döntés szempontjából lényeges kérdések tisztázása.²⁰

²⁰ Például hogy a művek méretének megváltoztatása – e művek eredeti elemeinek érzékelhetősége esetén – játszik-e szerepet a nyilvánossághoz közvetítés fennállásának megítélésében.

Idekívánkozik az ügyben eljáró főtanácsnok megállapítása, miszerint a framinget jelenleg elavultnak tekintik, és a HTML²¹ (HTML5) nyelv utolsó változatában felhagytak vele. A framinget az inline frame váltotta fel, amely lehetővé teszi, hogy valamely külső forrást, például valamely honlapot, oldalt vagy akár valamely másik lapról származó oldalt egy részét olyan keretbe helyezték, amelynek méretét és elhelyezkedését a szóban forgó internetes oldal létrehozója szabadon határozza meg. Az inline frame az ezen oldalt magában foglaló elemként működik, mivel ez a technika a hagyományos framingtől eltérően nem a képernyő felosztásának egyik technikája, hanem a külső források internetes oldalba való beágyazásának (embedding) eszköze.²²

KONKLUZIO

A szellemi tulajdon a tulajdon részeként nyert elismerést. Tagállami harmonizációja e jogok magas szintű védelemének követelményéből indul ki, mivel e jogok a szellemi alkotáshoz elengedhetetlenek. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotótevékenység fenntartásához és fejlődéséhez. Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó- és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek. A megfelelő díjazás biztosításához a szellemitulajdon-jogok megfelelő szintű védelme szükséges. Ez nemzeti-kulturális szempontból is jelentős kérdés.

A hálózati környezetben megvalósított cselekményekért való felelősség nem csupán a szerzői és a szomszédos jogokat, hanem a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat is érinti. A digitális technikából adódó követelmények területén – az irányelvi szabályozás sajátosságai miatt, jogi különbözőségük következtében – minden tagállam másképp lép fel a jogsértő cselekvésekkel szemben.

E változások miatt, mivel a számítástechnikai elemek jogi formában is megjelennek, különösen a szerzői jog szempontjából látható tendenciák a jogi szabályozás más területein is jelentkeztek. Ezeket a váltásokat a bíróságok ítélkezési gyakorlatukban akceptálták.

Az EUB jelen ítéletében a tagállamok azon kötelezettségére helyezte a hangsúlyt, hogy a szellemitulajdon-jogok jogosultjai számára az e jogok megsértéséből eredő károk megtérítésének tényleges lehetőségeit biztosítsák, alkalmat adva ezzel korábbi ítélkezési gyakorlatának felülvizsgálatára és kiegészítésére.

²¹ A HTML weboldalok elkészítésére használatos nyelv. Minden weboldal mögött HTML található, a Hypertext Markup Language (hiperszöveges jelölőnyelv) rövidítése, egy utasításkészlet a webböngésző számára. A HTML nem programozási nyelv, hanem jelölőnyelv, amely arra szolgál, hogy meghatározza egy weboldal megjelenését, megmutatja, hogy a felhasználó számára egy dokumentum, illetve weboldal miként jelenik meg.

²² Indítvány 12. pont.